

Parlament de l'antiga alumna Laura Escorihuela,

**Acte acadèmic de graduació
de la promoció 2012**

Barcelona, 15 de desembre del 2012

Benvolgudes autoritats, benvolguts graduats, benvolguts amics i familiars,

És per a mi un honor ser aquí davant tots vosaltres com a antiga alumna de la Facultat de Traducció i Interpretació de la Universitat Pompeu Fabra. Com a intèrpret que sóc, em fa especial il·lusió que l'Enric Lluç m'interpreti en la llengua de signes. Sóc conscient que siestic aquí és sobretot per l'èxit del meu estimat Harry Potter, les aventures del qual vaig tenir la sort de traduir. Però he volgut aprofitar l'oportunitat que se'm brindava per retornar a aquesta facultat part del que va fer per mi. I és que aquí és on vaig aprendre a escriure i a traduir. I moltes coses més!

He vingut a dir-vos que no tingueu por davant la incertesa del futur que us espera. La por que ens infonen els mitjans de comunicació no és vostra, no deixeu que us la contagiïn, perquè la por ens paralitza. Penseu que per poc que hagueu aprofitat els estudis –i veig que alguns els heu aprofitat molt–, d'aquesta universitat sortiu molt ben preparats. Així que podeu aspirar al que vulgueu. Quan jo vaig traduir el primer Harry Potter, tan sols era una estudiant de segon, havia fet quatre trimestres de classe. I tot i així vaig passar la prova que em va fer l'editor! Vosaltres ara en sabeu molt més.

Crec que la vida s'ha de viure amb intensitat. Recordo que en les sessions d'orientació professional, els meus companys de COU preguntaven quins estudis tenien més sortides, en lloc de preguntar-se quins els podien fer feliços. Aquí, a la carrera, em vaig trobar sovint que els estudiants demanaven al professor si un tema "entrava a l'examen". Com si tot el que no entrés a l'examen no els interessés. Com si fossin màquines. Les persones que protagonitzen aquestes situacions miren cap enfora. Si vosaltres mireu cap endins, veureu que sou joves i que teniu empenta, energia, ganes, il·lusió. No sou grisos. No sou màquines. No teniu por. Dins vostre hi ha l'alegria de la vida, que és el motor que us ha de portar ben lluny, allà on vosaltres vulgueu anar.

Jo he estat molt feliç traduint. Rimant, fent jocs de paraules, trobant la paraula que buscava, desxifrant un original enrevessat. També he patit en alguns moments i he passat nits sense dormir treballant. Fins i tot he plorat d'emoció, com quan Dumbledore li parla al Harry de la mort dels seus pares. He tingut somnis professionals i somnis personals. Alguns s'han complert. Altres, no. Us desitjo de tot cor que vosaltres, treballant, sigueu tan feliços com jo ho he estat. Us desitjo que ploreu i que us emocioneu, que us il·lusioneu i que vibreu amb la feina. I fora de la feina, també.

Potser ara esteu pensant a continuar formant-vos. Heu trobat un postgrau o un màster, que us agrada. Fareu bé de fer-lo, molt bé. És que sou joves, molt joves. Per poder donar cal haver rebut. Vosaltres ara teniu temps, un temps infinit. Viatgeu, aneu a viure a l'estranger. Si us quedeu aquí, podeu fer un curs de macramé o de política internacional, el que més us agradi, l'oferta és infinita. I si per necessitats econòmiques, morals o existencials, o perquè ja ha arribat el moment, veieu que necessiteu treballar, busqueu una feina que us agradi, que us motivi. No cal vendre's a la primera empresa explotadora que passi per allà. N'hi ha que treballen bé. Busqueu-les. També podeu muntar la vostra. Però si la feina que trobeu no és la dels vostres somnis i tot i així l'accepteu, si us plau, feu-la amb ganes, amb il·lusió. Feu-la bé. Amb esperit d'aprendre i de fer la vida més senzilla als altres. De qualsevol experiència se'n pot treure profit.

Per assolir un objectiu comú, com ara l'organització d'una professió, crec que és fonamental associar-se. A les associacions professionals es fan contactes, aprens com funciona el sector, t'assabentes de quines lleis ens afecten com a professionals, es comparteixen recursos i enllaços útils, s'aprèn dels professionals que porten temps treballant, es defensen els nostres drets professionals, s'organitzen cursos específics, i també activitats lúdiques que ens permeten cultivar les relacions humanes, important per als que treballem sols davant l'ordinador.

Recordeu sempre que tenim uns drets reconeguts. Són drets civils, drets econòmics, drets humans, drets professionals. Alguns ja els hem assolit, per altres encara hem de lluitar, i tots ells s'han de defensar. En una societat hiperespecialitzada, jo em dedico a la traducció i un altre (un polític) defensa els meus drets. No. Els nostres drets els hem de defensar i exigir nosaltres. A les associacions professionals. I també en la vida diària. A falta de col·legi professional, jo pertanyo també a associacions que defensen aspectes que per a mi són fonamentals i em toquen de ben a prop: les dones, el medi ambient, i la cultura i la llengua catalanes. Ara és hora de defensar els nostres drets com a cultura i com a nació. Per això formo part del grup Traductors per la Independència, una agrupació sectorial de l'Assemblea Nacional Catalana que vam constituir ahir. Els seus objectius són posar la nostra professió al servei de la causa –cosa que he fet en nombroses ocasions, en defensa de tot tipus de causes que considero justes–, i plantejar-nos quina mena de país volem, pel que fa a l'exercici professional. La Catalunya del futur l'hem de construir nosaltres. Crec que podem fer-ho bé.

Ja per acabar, us desitjo a tots molta sort i que trobeu forces per perseguir els vostres somnis. Compte, alguns d'ells es compliran!

Moltes gràcies.

